
KONKORDANCYJA (7) *sb f*

concor- (5), konkor- (2); -ti- (6), -ci- (1).

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w konkordyja); pierwsze a jasne, końcowe pochylone.

sg *N* konkordancyjã (2). ◇ *pl N* konkordancyj(e) (3) [w tym: -ae (2)]. ◇ *G* konkordancyj (1) [zapis: -iy]. ◇ *L* konkordancyjach (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Marginesowa wskazówka sygnalizująca istnienie miejsc treścią lub brzmieniem podobnych do zaznaczonego fragmentu tekstu [concordantia – zgoda, jedność Mącz 65b] (7): Małe litery przy liczbách ábo konkordántiách ná wnątrznym brzegu/ y przy łowiech w texcie położone/ pokázuią do których łów należy ktora konkordántia ná brzegu wyrażona. *WujNT przedm 29, przedm 25 [4 r.].*

Szereg: »konkordancyje abo miejsca podobne« (1): Dáley zálie między łzyrfzými liniámi/ ná tymże wnątrznym brzegu/ łá Concordántiae ábo mieyfćá podobne ták z Nowego iáko y z Stárego Tełtámentu popifáne *WujNT przedm 25.*

ZCh